

707 РАДІСНО Я ВИРУШАЮ У ПУТЬ

W. Hunter

A. D. Merrill

1. Ра_ діс_ но я ви_ ру_ ша_ ю у путь, не_ ю спа_
 2. В рай_ських о_ се_ лях ме_ не ждуть свя_ ті, що сво_ є
 3. Смер_ ті жах_ ли_ во_ ї я не бо_ юсь, ско_ ро у

сен ні у не_ бо і_ дуть. Ан_ гель_ських хо_ рів до_
 щас_ тя зна_ йшли у Хрис_ ті. Спі_ ви чу_ до_ ві там
 віч_ ний дім пе_ ре_ се_ люсь, в спо_ ко_ ї жи_ ти_ му

но сить_ ся спів - кли_ чуть в не_ бес_ ну ме_ не ви_ со_
 Бо_ жих ді_ тей, ва_ бить ме_ не ніж_ний звук тих пі_
 у не_ бе_ сах, сла_ ви_ ти бу_ ду по_ стій_ но Хрис_

чнь. Вже не за_ ба_ ром скін_ чить_ ся жит_ тя,
 сень. Сер цю мо_ є_ му при_ ем_ ні во_ ни!
 та. Йду в край свя тий, ско_ ро бу_ ду я там,

і спо_ чи_ ва_ ти_ му в до_ мі От_ ця,
 Кли_ чуть до_ до_ му ме_ не з чу_ жи_ ни.
 в сьї_ ві Спа_ си_ тель ме_ не стрі_ не Сам.

там я за_ бу_ ду ман_ дрів_ ки, тру_ ди,
 В сьї_ ві спі_ ва_ ють там хо_ ри свя_ тих,
 Все там за_ бу_ ду: і го_ ре, й жур_ бу...

ра_ діс_ но, ра_ діс_ но йду я ту_ ди.
 ра_ діс_ но, ра_ діс_ но йду я до_ них.
 Ра_ діс_ но, ра_ діс_ но в не_ бо і_ ду.